

vil være i Stand til nogen Sinde at bevise, at Skaden ikke skyldes Automobilet. Den nuværende Retsordning umuliggør det ganske, thi at føre Bevis for noget negativt, for et non esse, noget ikke værende, er simpelt hen umuligt. Ved at lade saadanne Bestemmelser staa i Loven, udlevere vi Automobil-Førere eller -kørende eller Ejere ganske til Vilkaarlighed i en Landboers eller en Dommers eller en Rets Skikkelse, hvilken Skikkelse den nu paa-tager sig. Det synes jeg heller ikke passer sig for mig at være med til, og derfor vil jeg stemme imod Loven. Derimod vil jeg haabe og derfor anbefale, inden vi komme saa langt, at Loven bliver vedtaget — og det bliver den vel nok uden min Hjælp, det tvivler jeg ikke om, det er sket saadan før, og det sker nok igen —, at der bliver indsat en Bestemmelse som den, det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har foreslaaet om Lastkørsel med lette Automobiles Vægt skal være saaledes begrænset, at det ikke gør Skade paa Vejen, og at Farten er sat ned til $1\frac{1}{2}$ Mil i Timen, for at Forskrækkelsen for de vejfarende — det er nemlig mere dem end Hestene, der blive forskrækkede — kan være udelukket, og for at Folk kunne faa Varer tilkørte pr. Automobil, naar det maatte være den Kørsel eller Befordring, som passer de handlende og dem, som skulle have Varerne. Det, synes jeg, er meget vigtigere, end hvad der passer en tilfældig tilstedeværendes Smag i Tinget.

Poul Christensen: Jeg skal tillade mig at anbefale det af det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen) m. fl. stillede Ændringsforslag til § 36. Hvis vi kunde enes paa dette Grundlag, at Loven blev revideret allerede til næste Aar, forekommer det mig, at det vilde være godt, og saa kunde de ærede Forslagsstillere godt tage de andre Ændringsforslag tilbage, eller Tinget kunde i alt Fald stemme imod dem. Jeg ønsker i Overensstemmelse med, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at dette Forslag kunde blive undergivet en grundig Udvalgsbehandling af Folketinget, derfor stemmer jeg for Ændringsforslaget til § 36.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) fremsatte, men alene holde mig til de foreliggende

Ændringsforslag. Det af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) stillede Ændringsforslag kan jeg ikke tiltræde. Tanken er, som jeg har udtalt, allerede fremsat under Udvalgsbehandlingen i Landstinget, men det viste sig, at det Forslag, som jeg vilde kunne have tiltraadt og anbefalet, ikke blev stillet i Landstinget, og om end det her foreliggende Forslag er betydelig bedre end det, der forelaa i Landstingets Udvalg, har det dog efter min Mening betydelige Mangler, navnlig den Mangel, at det ikke hjemler Kommunalbestyrelserne og Politiet Adgang til at forbyde Automobilkørsel paa saadanne Biveje, der enten ere for snævre dertil, eller hvor de Krumninger, de have, bevirke, at de ikke ere egnede dertil. Jeg udtalte dette — det husker jeg nøje — i det andet Ting, og jeg udtalte det ogsaa her ved første Behandling. Heller ikke Forslaget under Nr. 2 om Forandring af Bødebestemmelserne kan jeg tiltræde. Jeg tror, at det vil være rigtigt, at de i Landstinget indsatte Bødebestemmelser prøves.

Af de af det ærede Medlem fra Skelskør (R. Andersen) stillede Ændringsforslag maa jeg fraraade det under Nr. 1 om at nedsætte Kørehastigheden til 2 Mil i Timen. Jeg føler mig forvisset om, at naar man blot naar til, at Bestemmelsen om Kørehastigheden paa 4 Mil bliver overholdt, er Hastigheden paa ingen Maade for stor. Jeg haaber, at det skal lykkes at finde et Kontrolapparat for Automobile, saa at man derved kan tvinge Automobilisterne til at holde sig Loven efterrettelig. Derimod har jeg ikke noget imod Ændringsforslaget under Nr. 2 om, at Loven skal revideres inden Udgangen af 1909 i Stedet for inden Udgangen af 1911. Jeg haaber, at Automobilisterne da i disse 2 Aar ville holde sig den Stemning efterrettelig, der tydelig har lagt sig for Dagen ved Behandlingen her, og befitte sig paa at holde Loven, hvad de have meget let ved at gøre. Det er Vejen, ad hvilken de, naar de 2 Aar ere udløbne, ville kunne vente at opnaa Lettelser. Der findes ingen anden Vej.

Ellinger: Den højtærede Minister udtalte, at et Forslag, der ligner det, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 1, havde været fremsat i Landstinget, at han havde Sympati derfor, men det blev imidlertid ikke vedtaget. Nu finder imidlertid Ministeren, at mit Forslag er bedre, og han har udtalt sin Sympati for denne Tanke. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale det